

Toogdag 2020 'Ambt aller gelovigen'

Zie, gelijk de ogen der knechten zijn op de hand hunner heren; gelijk de ogen der dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw; also zijn onze ogen op den Heere, onze God, totdat Hij ons genadig zij.

K. van den Herik | secretaris

Gods gemeente is een dienende gemeente, waarin iedereen een taak heeft. Doch deze dingen alle werkt een en dezelfde Geest, delende aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkwijs Hij wil. Want gelijk het lichaam een is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar een lichaam zijn, alsoo ook Christus. De reden waarom Paulus het lichaam als voorbeeld gebruikte was om aan te geven dat we elkaar als christelijke gemeente nodig hebben. De vrijheid van de Heilige Geest is, dat Hij gebruikt wie Hij wil en dat Hij de ganse gemeente van Christus stelt in het ambt aller gelovigen¹.

Ds. Willem Teellinck (1579-1629) heeft eens geschreven: 'Christenen hebben ernst te maken met het ambt aller gelovigen. Bovendien mag van hen worden verwacht dat ze mede-

broeders en buitenstaanders aansporen tot een christelijk leven.' Echter de eenheid der kerk is niet als vanzelfsprekend, zij moet onderhouden worden en daar gebruikt God mensen voor. De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

God plant in Zijn huis dienende mensen. De hogepriesters worden geplant in het binnenste heiligdom, om daar hun dienst te doen. De priesters en de levieten, al naar hun dienstwerk, in het heilige en in de voorhof. En het volk in de voorhoven der mannen Israëls, in het voorhof der vrouwen, in het voorhof der heidenen. Nu worden zij daar geplant, om er blijvend te staan, om er levend te staan, om er vruchtbaar te staan. Gods kerk is geen

kerk van stomme beelden, maar van levende mensen. Daar is onderscheid in de plaatsen, waar God ze plant, al naar de ambten, die zij in de kerk bekleden, waarvan het eenvoudigste dan is het ambt aller gelovigen. Zonder een ambt, zonder een taak, is er in de kerk Gods geen².

Niet alleen 'officiële' ambtsdragers zijn dus Gods knechten. Abraham was geen profeet, priester of koning maar wel een knecht Gods. De Heere sprak over Zijn knecht Job, Sadrach, Mesach en Abednego waren knechten des allerhoogsten Gods. Maria, de moeder van de Heere Jezus was, een dienstmaagd.

We denken aan Simeon die zong: nu laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede. De herders in de velden van Efratha. Paulus schreef dat oudere vrouwen leraressen van het goede

Van de bestuurstafel

ds. J.C. den Toom | Voorzitter

Met dankbaarheid zien we terug op de toogdag 2019 waarin door de sprekers op duidelijke en indringende wijze is stil gestaan bij het belang van de Dordtse Leerregels, een van de belijdenisgeschriften van de kerk der reformatie. We mochten ons verheugen in het aantal deelnemers, dat nog steeds een stijgende lijn vertoont. We hopen als bestuur dat deze trend zich in de toekomst zal voortzetten.

Dit jaar zal onze landelijke toogdag D.V. gehouden worden op zaterdag 24 oktober, zoals gebruikelijk in het kerkgebouw van de Hersteld Hervormde Gemeente te Lunteren. We geven u nu al de datum door zodat u deze kunt vrijhouden om naar Lunteren te komen. U bent allen hartelijk welkom. Als thema is gekozen 'het ambt aller gelovigen'. Een actueel onderwerp dat een ieder zeker zal aanspreken. Hierin gaat het over zaken waar ieder christen toe geroepen wordt: Het belijden van de Naam des Heeren, het wijden van ons leven in Zijn dienst en het strijden tegen de zonde en de duivel. (vgl. H.C. antwoord 32) Ds. R.W. Mulder (Montfoort) en ds. D. Zoet (Garderen) hebben toegezegd een referaat te willen houden.

Op de toogdag 2019 is aangegeven dat uw landelijk bestuur zich bezig houdt met de vraag wat de mogelijkheden zijn om jonge mannenbroeders bij het verenigingswerk te betrekken. Suggesties en ideeën van u stellen we daarom zeer op prijs.

We weten ons ook wat het verenigingsleven betreft steil en diep afhankelijk van de Koning van de Kerk. Daarom is het onze bede: 'Laat Uw werk aan Uw knechten gezien worden en Uw heerlijkheid over hun kinderen.'

moesten zijn. Petrus schreef dat christenen zich als dienstknechten Gods moesten gedragen. En... wat dunkt u van godvrezende ouders, meesters, juffen die een levende wegwijzer voor kinderen zijn of zijn geweest? Denk aan Hanna, de biddende moeder..., dé moeder naar Gods hart.

Het ambt aller gelovigen. Misschien beter te spreken van 'het vergeten ambt'. Wilt u de taakomschrijving weten? Deze is ons al in de Doop meegegeven: De wereld verlaten, de oude natuur doden en in een nieuw godzalig leven wandelen. Dicht bij huis blijven in uw voorbede en voorbeeld. Niet af en toe, te hooi en te gras, neen altijd én zeer overvloedig. Gelijk een vat, bedoelt de apostel Paulus, dat overloopt. Dit werk brengt ons op de knieën en is omgekeerd evenredig aan de drukte die wij wel eens maken.

1 *Gedachtegoed ontleend aan ds. P. van Ruitenburg*

2 *Gedachtegoed ontleend aan ds. W.L. Tukker*

Rust alleen in Christus

Gij hebt mij in het hart meer vreugd [rust] gegeven, dan anderen smaken in een tijd, als zij, door aards geluk verheven, bij koren en most wellustig leven, in hunnen overvloed verblijd.

Zat van onrust! Zo kunnen we het leven van onze dagen typeren. De mens vliegt van het een naar het ander, als opgejaagde herten vinden we geen rust. Wereldwijd zijn tientallen miljoenen mensen op de vlucht, van huis en haard verdreven. Maatschappelijke, politieke ideologieën wisselen elkaar af in steeds hoger tempo. Onrust en onzekerheid nemen alleen maar toe, niets schijnt meer vast te staan. Kenmerkend voor deze eeuw zijn de grote veranderingen en verwachtingen. Maar wat heeft het ons als mensheid gebracht... rusteloosheid!

We vinden nergens meer rust, omdat de wortel van de onrust niet aangetast wordt. En die wortel moeten we immers zoeken in de zonde, in het overtreden van de wetten en inzettingen des Heeren. Of hebben we geen last meer van de zonde en schrijven we deze toe aan onze menselijke onvolmaaktheid, de omstandigheden. Om de ernst van de zonde in te zien hebben we het ontdekkend licht van de Heilige Geest nodig!

De kerkvader Augustinus (354-430) leerde: Gij zet hem aan om er vreugde in te vinden U te loven, want Gij hebt ons gemaakt naar U, en rusteloos blijft ons hart totdat het zijn rust vindt in U. Met deze overbekende uitspraak is in enkele woorden ons leven samengevat: Geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, maar door de zonde verworden tot een rusteloos, zondig wezen...!

Hebreeën 4:9 wijst ons op de rust die overblijft voor het volk Gods. Die rust is niet hiér; nochtans mogen wij dankend, vertrouwend zeggen, dat deze belofte er is. Deze rust is verworven door de Heere Jezus Christus Zelf, de Vredevorst Die op aarde zo liefelijk nodigde en nog steeds nodigd: Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

Langs de weg van pijnigende onrust is de Man van smarten geworden de Rustaanbrenger voor een ieder die in zijn hart geen rust meer kan vinden, totdat het rust vindt in God. Die rust op zichzelf is al zo begeerlijk en heerlijk, maar krijgt een veel hogere waarde, als wij bepaald worden bij Zijn kruisoffer op Golgotha; Jezus, Uw verzoenend sterven blijft het rustpunt van ons hart.

Er blijft dan een rust over voor het volk Gods. Deze belofte is alléén voor het volk Gods, Zijn uitverkorenen. Wat zullen er bitter teleurgesteld zijn, die ten onrechte hopen..., als zij worden gestort in eeuwige onrust! Maar hoe troostrijk is deze belofte van de rust, die overblijft voor uitgeputte pelgrims, die vurig verlangen naar hun Vaderland in de hemelen, voor moede strijders, die hun krachten voelen wijken en bezwijken.